

přehled akcí na nejbližší období

13.-20. 8.	soustředění chlapecké části koncertního sboru ve Všechných	KS
22. 8. - 5. 9.	"Severská cesta" - zájezd do Litvy, Lotyšska, Estonska, Finska a Švédska	KS
6. 9.	začátek školního roku pro všechna oddělení	všichni
18.-19. 10.	hostíme polský chlapecký sbor Slowiki Szczecin	KS
7. 11.	koncert v Dráždanech	KS
11.-14. 11.	zájezd do Opavy	KS
16. 12.	19:00 koncert v Mnichově Hradišti	KS
19. 12.	vánoční koncerty v Betlémské kapli	KS
7.-9. 1.	hostíme šumperský dětský sbor Motýli	KS
8. 1.	novoroční koncert v kostele v kostele sv. Šimona a Judy	P3 + KS

představení ve sop do konce roku 2004

Carmen 10., 16. září, 1., 16. října, 17. listopadu, 19. prosince
Turandot 12., 28. září, 29. října, 16. listopadu, 4. prosince

jak krásné je být hvězdou...

Dívčí i chlapecké hlasy, pohledy, esemesky a úsměvy plné touhy, nová přátelství s novými lidmi, to vše nám přinesl mezinárodní hudební festival Ostrovy hudby. V pozici jediného chlapeckého sboru na festivalu byl koncertní sbor Pueri gaudentes věru v přetělké pozici. Nejen že v pozici váleného hosta z Prahy musel podat kvalitní výkon, ale zároveň musel drlet na uzdě i svou chlapeckou přirozenost předvádět se před sbory z Karviné, Opavy, Rychnova nad Kněžnou a Prievizy, obsazenými zejména děvčaty. A řekl bych, že místy i úspěšně...

Avšak popořádku: Nejprve příjezd, první z kolotoče koncertů a ve finále prvního dne pak i čekající adoptivní rodiče nebo pokojik na koleji Kosmos. A pak noc, opět koncert, a tak dále. Ve chvílích volna chlapci obdivovali krásy města Karviné, někteří z bezprostřední blízkosti a všemi smysly, nebo doháněli spánkový deficit, jak každý chtěl.

Výrazným prvkem festivalu však byly koncerty, na kterých jsme měli možnost slyšet sborový zpěv v různých variantách. Asi nejpůsobivější pro nás byla vystoupení Rychnovského sboru Carmina, který předvedl zajímavé pásmo afrických písní (REKLAMA: CD je k dispozici u Daniela Kadery). Oproti tomu nám sbor Prieboj z Prievizy ukázal kvalitu slovenského sborového zpěvu na propracovaném a obšírném repertoáru. K tomu si připočítejte bezprostřednost opavského sboru Domino, šíří a různorodost jednotlivých oddělení karvinského Permonika a v neposlední řadě skvělé výkony instrumentalistů z rakouského Gratzu a polské Inowroclawi a získáte pestrou a zajímavou mozaiku zážitků. Spousta z nás si pak odjezd z Karviné vychutnala. Věru jsme se nenudili...

Vít Zahradka

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, tel. 220 877 504

e-mail: pueri@pueri.cz, internet: www.pueri.cz

Šéfredaktor: Martin Rudovský, Redakční rada: všichni členové Pueri gaudentes a jejich rodiče

Sazba a zlom: Ruža. Technické zázemí: Bronislav Lavecký.

Náklad: 200ks. Neprodejné.

Vychází 21. června 2004

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

červen 2004

ročník 5 / číslo 2

zdarma

pod taktovkou jana zapletala

Tak nám pan inženýr Jan Zapletal absolvoval. To bylo tenkrát na Vinohradech, to už ti mladší z nás nepamatují, protože dnes už v těch místech stojí pražský Disneyland. Dne 5. května (svátek

mají Klaudie a Lesana / Lesia) Léta Páně 2004 se tam v útulném kostelíku sešla pestrá hudební společnost, by tehdy nadějněmu novopečenému sbormistrovi na jedné straně zazpívala, na druhé zatleskala a vydala osvědčení, že už od teď má na mávání

plné právo. První stranu tvořily sbory Pueri 3 a Pueri gaudentes. Druhou pak dorazivší sbormistrovská elita v čele s Jiřím Kolářem a Ivanou Štibrovou. A kdo samozřejmě nemůže chybět, je

pan učitel Pavel Jurkovič, stále vtipkující a inspirativní.

Věnujme se však ještě chvíli zaniklé budově českobratrského sboru na Korunní třídě čp.

1440/60: na domě, vystavěném podle projektu Antonína Turka, se skvěla sochařská a štukatérská výzdoba vyšla z dílny A. Máry, V. Kaneše a O. Rákosníka. Interiér modlitebny novogotické budovy, jež se nápadně lišil od ostatních domů, nebyl vyzdoben až do roku 2000, kdy Miroslav Rada dokončil cyklus pěti nástěnných maleb a umístil je do lomených oblouků v průčelí svatyně na místo, kde byla do té doby jen falešná

novogotická okna...

Ale abychom neodbočovali. Absolventský koncert započali Pueri gaudentes se svojí první sboropokračování na str. 2

obsah

Absolventský koncert - str. 1
Alenka Vogelová - str. 1
S Jitrem na HAMU - str. 4
Troškova Carmen - str. 5
Z historie - str. 5
Pueri 3 v Pardubicích - str. 6
Příhody pěvce Nezbedy - str. 7

matko! hlavně nezpívej!

rozhovor s alenkou vogelovou

Při rozhovoru s přívětivou Alenkou Vogelovou jsem vycházel z webových stránek, kde je Alence věnován malý odstavec v rámci rubriky Vedení sboru. Je smutné, do jak malého prostoru tam člověka vměstnají.

Na webu se píše i o tvé maturitě. Jakou jsi měla představu o tom, co budeš dělat po maturitě?

Já jsem neměla vůbec žádnou představu, protože, ještě než jsem odmaturovala, mi zemřela maminka. Takže mi na krku zůstal můj bratr, který je o dva roky mladší, a můj otec. Musela jsem se tedy o ně starat. Měla jsem úplně jiné starosti. Chtěla jsem původně jít na vysokou školu a býtí paní učitelkou, tehdy mne dost zajímala historie.

Dnes si nejsem jistá, že by to bylo to pravé, ale, jak už jsem řekla, to všechno skončilo. Maminka byla rok nemocná, měla rakovinu, a po její smrti jsem se vrhla do práce a začala jsem doma vařit knedlíky. Bylo to dost těžké, protože můj bratr byl v té době šilenej ltravý. To začalo v mych osmnácti.

A kde jsi maturovala? V Rokycanech?

Ne, ne. Když jsem začala chodit do první třídy, přestěhovali jsme se do Prahy. Na základní školu jsem chodila na Vítěznou pláň, tu školu jsem dokonce otvírala. Mám doma schovanou fotografii, kde v pionýrském kroji držím ceduli 4. A. A pak škola spadla. Tedy postupně padala, oni pokračování na str. 2

absolventský koncert

pokračování ze str. 1

mistryni Zdenou Součkovou. V provedení šesti Moravských dvojzpěvů zaujala diváky překvapivá zvukovost chlapeckých sopránů a falzetové zabarvení mladých tenorů, jen při posledním Zelenaj se, zelenaj málem spadl řemen. Následující Pueri 3 uil dirigoval náš dopravní inženýr. Vkusné a lertovné písně pánů Raichla, Jiráska a Hradeckého nadějím českého sborového zpěvu opravdu slušely, u mnohých posluchačů se objevil jemný, pobavený úsměv. A pak to přišlo v rychlém sledu. Druhý vstup koncertního sboru tvořilo čtvero kompozičních perel: Bach, Gasparini a dvakrát Mozart. Sice bylo znát, že sbor ještě ze svého potenciálu nevytěžil všechno, ale některá pianissima uil byla téměř hodna tamější akustiky.

Chlapci odešli. Mužský sbor na pódiu osířel. To

uil ale přichází varhaník Petr Hostinský a s ním, stále pod taktovkou Jena Zapletala, Ebenova Missa adventus et quadragesimae se svým vzorným Kyrie, agresivním Credoem, vroucným Offertoriem, jásavým Sanctus, tichým Benedictus, majestátním Agnus Dei. V hudebním opojení dospěli muil šťastně ail do konce, i kdyil nejedny hlasivky v závěrečné části selhaly; Honzík si jistě šťastně oddechl. A pak uil jen gratulace, dary, růile ve tvářích, poplácávání a sbormistrovská obec je zase o něco barevnější.

Škoda jen, že jsme ten hokej s Američany prohráli, o dva roky později jsme to napravili. Uil bylo na čase udělat Amikům pápá.

Martin Rudovský (54)
rudovsky@pueri.cz

jsem hudebně nevzdělána

rozhovor s alenkou vogelovou

pokračování ze str. 1

ji totiž špatně postavili. Různé se sesouvala a nahýbala, chodili jsme například jen po jednom schodišti, abychom ji narovnávali. Jednou přes noc spadlo pár stropů, a tak jsme tam chodit přestali. Pak jsme se učili jen odpoledne nebo doma a uil jsme se tam nevrátili. Škola nakonec přelila, stojí dodnes.

Ale máš základní vzdělání?

No, to mám. Tehdy totiž začali stavět Jiříní město. Lidé tam sice ještě nešli, ale škola uil fungovala. Tam jsem dostudovala, a pak jsem pokračovala na gymnázium Budějovická. Po něm jsem rovnou začala pracovat. Dostala jsem se do výpočetního střediska SUPRA (tzn. Systémový ústav pro racionalizaci a organizaci spotřebního průmyslu). Tam to bylo příjemné, všechno byli mladí lidé, všichni svobodní a docela slušně jsme si vydělávali. Já jsem nejdříve pracovala jako operátorka u počítače, a pak jako vedoucí směny. Pro lepší představu: tehdy byl počítač jeden obrovský klimatizovaný sál, ale paměť to mělo velkou jako dnešní diktafony. Ovládalo se to z konzole na psacím stroji. Taky jsem se tam seznámila se svým mužem, který tam chodil jako zákazník; byly to kouzelné seznamovací scény, protole jsme si povi-

dalí, do toho burácelo zpracovávání děrných štítků a my se vůbec neslyšeli. Pak jsem se vdala; jedno dítě (Jana), druhé (Marek), třetí (Petr).

To je ta velká dovolená 1978 - 1990?

Chvilí jsem to zkoušela zvládat při zaměstnání, ale Markovi se v jeslích nelíbilo. Dodnes to tělce nese. Takle jsem nastoupila zase ail v roce 1990. A to do DDM (Dům dětí a mládele), se kterým jsem uil předtím občas jezdila na různé tábory, vedla jsem také cvičení rodičů s dětmi v tělocvičně Tatraru - Praha 7 (dnes je tam diskotéka Miš Maš), odkud znám dvouletého Mirka Macháčka a Vojtu Tóna.

A jak ses dostala k DDM?

Dcera Jana začala chodit do zdejšího turistického kroulku. Vedle cvičení a táborů jsem také pracovala jako uklízečka na OPBH. Uklízela jsem domy na Veletřině. V prostorách dnešní autoškoly Modal byla účtárna, stála jsem tam často frontu se svými rómskými spoluzaměstnankyněmi na peníze a byla jsem hrdá na to, že jsem si jako jediná mohla peníze odnést domů. Na ostatní totiž čekali venku manilelé a okamžitě výplaty propijeli. Pak jsem nastoupila v DDM na uvolněné místo hospodářky. To uil jsem se seznámila se Součkovými. Tehdy čtyřletého Marka jsem strčila do pokračování na str. 3

příhody pěvce nezbedy

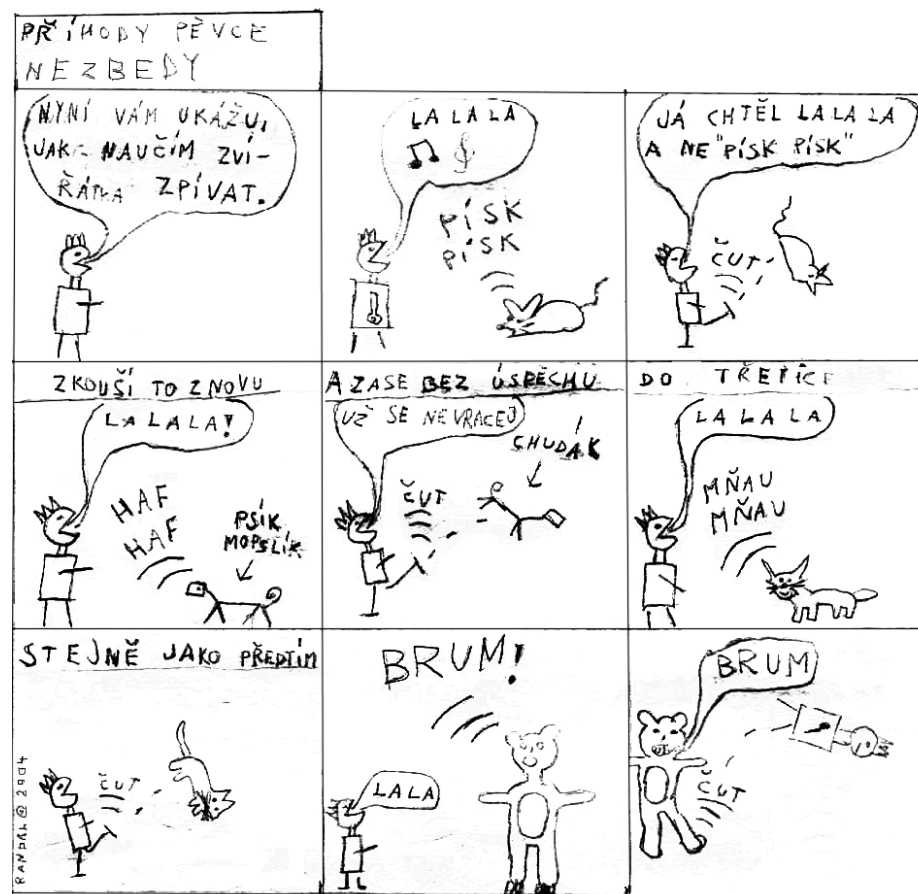
komiks na stránkách sborového časopisu

Na stránkách VOXu právě začíná nový seriál z dílny invenčního člena Pueri gaudentes. Dnes poprvé vám přinášíme úvodní díl nového komiksu o příhodách pěvce Nezbedy. A jak sami vidíte, zrod nového dílka provází jisté technické problémy, které se nám ve spolupráci s autorem a kreslířem seriálu Randálem zatím nepodařilo odstranit. My se ale nevzdáváme, do příště se určitě polepšíme a

slibujeme, že ke čtení příhod pěvce Nezbedy příště již nebudete potřebovat lupu.

Pro zvědavé čtenáře, kteří v tomto vydání nenalezli další vydání pravidelných stálic našeho časopisu (bestiáře a seriálu o sborech), dodáváme, že v těchto rubrikách budeme i nadále pokračovat, i kdyil jen volně.

(red)

pueri 3 jeli do pardubic

O víkendu 2. - 4. dubna jeli kluci na svůj první "mimopražský zájezd" do Pardubic. Většina z nich ale nejela úplně do neznáma. V Pardubicích na ně čekali kamarádi z chlapeckého sboru Bonifantes, kteří byli hosty našich kluků o týden dříve, takže my jsme návštěvu opláceli. Pardubičtí se nedali zahanbit a připravili všechno na jedničku, včetně počasí. V pátek večer jsme vystoupili na pardubickém nádraží a nechali se odvézt autobusem do sídla hostitelů, kde proběhlo rozdělení kluků do rodin tak, aby většina bydlela v rodinách kamarádů z předchozího víkendu. Po únavné cestě všichni spěchali do postelí (ten, kdo nechtěl, musel), nebo následující den na nás čekal náročný program.

Ráno nás hostitelé vzali na výlet do blízkých Slatiňan, kde je hřebčín světoznámých lipicánů. Odchovanci stáje jsou vyhledávání mezi odborníky a prosluli mj. jako tzv. kočároví koně u významných královských a šlechtických dvorů. Klukům se pobyt mezi "koničky" moc líbil. Mohli si

majestátní zvířata prohlédnout pěkně zblízka, pohladit je, podat jim něco k snědku, a měli možnost vidět čerstvě narozené hříbátko, to vše s povídáním odborníka. Po prohlídce stáji jsme se vydali cestou mezi výběhy a pastvinami do lesa, kde se ukrývá dětský poklad - Kočičí hrádek. Stavba byla zhotovena před více než sto lety pro děti ze

slatiňanského zámku, její hradby sahají dospělákům po pás a do hlavní věže se vejdou nanejvýš dva malí školáci. Po počátečním ohledání místa se o hrad strhla nelítostná šišková bitva mezi narychlo vytvořenými vojsky, bohužel, bližší popis ani jméno vítěze se nezachovaly. Nicméně vítězové i poražení se po bitvě vydali

společně zpět, protože odpoledne se museli sjednotit do sebrané skupiny zpěváků. Spolu s hostitelským sborem účinkovali v krásném historickém sále pardubického zámku. Před naplněným hledištěm oba dva sbory postupně předvedly to nejlepší ze svého repertoáru a nakonec si všichni zazpívali společně. Závěrečné bouřlivé ovace ve stoje byly pro všechny kluky alespoň velmi namáhavé dny.

V neděli dopoledne byl individuální program v rodinách a odpoledne jsme po kolejkách cestovali zpět domů.

Zájezd se povedl, protože splnil to hlavní: poznat jiná místa, nové kamarády, vzájemně si předvést svůj kumšt a v pořádku se vrátit domů, aby se mohlo vyprávět, těm, kteří to neviděli a neslyšeli. Tak to má být.

Alena Skutilová

fakta

zájezd Pueri 3 do Pardubic 2.-4. 4. 2004

naši hostitelé: chlapecký sbor Bonifantes Pardubice
na programu: společný koncert, návštěva hřebčína a prohlídka Pardubic
největší zážitek: čerstvě narozené hříbátko a cesta vlakem
největší napětí: odvoz klavíristky před koncertem do nemocnice

jsem zhruba v půlce svého života

pokračování ze str. 2

sboru, do Kolátek. Po té jsem přešla i se sbory pod Základní uměleckou školu. To bylo snad v roce 1994. Začala jsem jezdit na všechny akce Pueri, vldyl ze začátku to byl takový rodinný podnik.

Když odešli ze sboru oba synové (Petr po 10 letech a Marek po 17!), nechtěla jsi také odejít?

Vůbec ne. Jen jsem se stáhla více do pozadí. Už se také sbor dnes posunuje někam jinam. Máte klavíristku, hlasovou poradkyni, lékařku - prostě kompletní servis. Vy sami se teď staráte na táborech o mladší kluky. Od té doby mám také více času na vlastní rodinu. Jsem ráda, protože někdy mi bylo dost vyčítáno, že nejedu na víkend s nimi, ale jsem na soustředění PG. A zadarmo.

A nevadí ti, že nejsi "na pódiu"?

Rozhodně ne. Jsem ráda, když mne například současní i bývalí členové zdraví na ulici. Velice mne potěšilo, když mne pozdravil třeba Lukáš Lexa (bývalý člen PG a holešovický hromotluk), a to seděl uprostřed svých kamarádů v hospodě. A navíc já tu práci účetní mám docela ráda, je to samostatná práce a nikdo mi do ní nemluví. A vůbec jsem dost vytížená, protože na půl úvazku pracuji pro sbory jako organizační pracovník a na druhou půlku jako finanční účetní pro školu. Takže počítám a do toho mi volají rodiče, že má jejich syn malé kalhoty. Ne všichni by to mohli dělat, neboť potřebuji ke své práci klid a tady stále někdo je. Ale mně to takhle spíše vyhovuje. Baví mne, když musím z tatínků páčit, do jakého oddělení to jejich dítě chodí a na který koncert vlastně chtějí vstupenky. A líbí se mi i komunikovat s dětmi. Představa, že bych někde seděla v kanceláři a pořád koukala do papírů nebo do počítače, mne děsí.

Často mi děti říkají, jestli bych se spíše neměla dát na regionální politiku (třeba oddělení pro styk z veřejností - poznámka), když ráda mluvím s lidmi a všichni mne v Praze 7 znají.

Už dlouho pracuješ ve stejném kolektivu. Jak se to dá zvládnout?

To je dost složitá otázka. Musím si stále uvědomovat, že je ještě jiný svět a nesmím si všechno tolik připouštět. A vycházet s lidmi mi myslím celkem jde. Už jsem si zvykla i na naši mládež, na

Honzu (Zapletal) i na Andreu (Sušilovou). A já jsem rozený optimista a udrlela jsem si to, ačkoliv můj muž i Marek jsou velcí pesimisté. Bráním se svým přiblížením optimismem.

Jak od toho všeho odpočíváš?

Chodila jsem hodně cvičit. Udržuji si okruh svých známých, nezávislých na sboru. Dříve jsme hodně s dětmi jezdili ven. Teď chodím do knihoven, hodně čtu, chodím do kina, do divadla, na výstavy. Ale už ne koncerty. Toho už mám dost. A zvyklí jsem si s manilelem jezdit na víkendy na naši nově zrekonstruovanou letní vilku, aby si Petr, který s námi jediný zůstal, od nás alespoň na víkend odpočinul, neboť s námi trpí. Tam bychom také chtěli strávit stáří. Teď tam ale ještě nechci zůstat, protože v zimě tam můžu tak akorát pozorovat sýkorky a veverka.

A tvůj vztah k hudbě?

Jsem hudebně nevzdělána. Ani neznám noty. Ale manilelovi rodiče byli hudebně vzděláni hodně. A mě děti to mají po nich. Babička například poznala kladou skladbu.

Takže máš talent a nijak jsi ho nerozvíjela.

Já jsem dokonce jako dítě udělala zkoušky do nějakého pěveckého sboru. A dodnes ráda zpívám, což mi doma neustále zakazují: "Prosím tě, mami, hlavně nezpívej!"

Co se ti ze sborových akcí či repertoáru nejvíce líbilo či líbí?

Největší dojem na mne udělalo vaše vystoupení tehdy v Plzni s Lloyd-Webberovým Requiem a také nahrávání Faurého Requiem v Lanškrouně. Nebo když jste zpívali poprvé na Pražském hradě, pro nás rodiče to byl zážitek. A líbí se mi mužská část, i když stále omílá stejný program. Líbí se mi i kombinace s chlapeckým sborem. Mně to zní prostě lépe než holky. Kluci se mi líbí víc obecně. Co mně tedy ale vadilo, to byly některé koncerty Letenské voničky. Stále stejné věci a stále stejný zvuk, to není pro mne. Máš rozhovory vůbec ráda? Přece jen jsou do jisté míry bilanční.

To je můj první rozhovor a já navíc docela ráda vzpomínám. Tedy doma nemůžu. A navíc nebilancuji. Byly jsme jednou, já a Zdena, u manilelovy tetičky. Právě jí bylo 100 let a nám bylo kolem pětáctiřetletí. A byla plná energie. Takže já jsem zhruba v půlce svého života. **Martin Rudovský**

jitro a pueri gaudentes na hamu

Následující článek napsala na žádost šéfredaktora exkluzivně pro VOX členka Jitry. Svými očima popisuje vystoupení v Praze.

Seděli jsme vzadu v sále a napjatě očekávaly začátek koncertu. Potlesk, Pueri gaudentes nastoupili na pódium.

Se zájmem a jistou mírou zvědavosti jsem poslouchala, jak kluci zpívají a občas jsem s kamarádkou prodiskutovala některé nezbytné věci, jako např. že ten ve třetí řadě otvírá pusku jako kapr a podobně. Ale na druhou stranu, bez otevřeně

pusy nejde zpívat! Brzy jsme se však začaly soustředit na naše vystoupení. Dnes to nesmíme pokazit, koncert v Praze zpíváme opravdu málokdy. Čeká nás těžký program sestavený pouze ze skladeb Petra Ebena a Otmara Máchy. A co víc, tito dva skladatelé dnes sedí v publiku! Přišli si nás poslechnout! A aby toho nebylo málo, přišel i pan Jurkovič, pan Kulínský a plno jiných sbormistrů.

Už se o mě začínaly pokoušet mráčky,

fakta

Jarní koncert

28. 3. 2004

Pueri gaudentes a jejich host: Královéhradecký dětský sbor Jitro, sbormistr: prof. Jiří Skopal
Na programu: Dvořák, Eben, Máchy

když mě z mých myšlenek vytrhly Moravské dvojzpěvy Antonína Dvořáka. Od kdy zpívají v chlapeckém sboru holky? Marně jsem ale v sopráně hledala nějaké schované děvče. Bylo to neuvěřitelné, ještě nikdy jsem neslyšela zpívat kluky tak báječně bez šustotu! A to nemluví o čistě vyzpívávaných vysokých tónech.

No a potom už přišla druhá půlka koncertu. Stály jsme na pódiu a zpívaly, přišel nám poděkovat Petr Eben, potom jsme zase zpívaly a na závěr nám přišel poděkovat Otmar

Máchy. Všechno se seběhlo tak rychle, že si už na víc věcí nevzpomínám, a tudíž už Vám toho moc nepovím. Zkuste se zeptat někoho z posluchačů...

Děkujeme paní Součkové a sboru Pueri gaudentes za možnost zpívat koncert v Praze a za krásný zážitek, který nám zpívání s Vámi přineslo. Rádi si s Vámi za rok zazpíváme zase!

Za Dítro

Markéta Kučová

ohlasy na společný koncert jitra a pg

Výjimečný koncert Jitry a Pueri gaudentes poctila návštěvou řada sbormistrů a skladatelů. Následující článek byl napsán pro Hudební rozhledy.

V neděli 28. března 2004 se v pražském Lichtenštejnském paláci konal sborový koncert. Pozvání chlapeckého sboru Pueri gaudentes přijal Královéhradecký dětský sbor Jitro, sbor, který si svým uměním vydobyl velké mezinárodní uznání a který slýcháme v Praze bohužel jen zřídka.

První polovina koncertu patřila hostitelskému sboru Pueri gaudentes (sbormistři Zdena Součková a Jan Zapletal). Muzikantsky spoutánní provedení Šesti Moravských dvojzpěvů Antonína Dvořáka v Janáčkově úpravě pro smíšený sbor a klavír vystřídala velmi koncertovaná interpretace skladby Petra Ebena

Missa adventus et quadragesimae pro mužský sbor a varhany. Ve druhé části večera se představil dětský sbor Jitro (sbormistr Jiří Skopal). Jeho program byl sestaven ze skladeb Petra Ebena (výběr z Liturgických zpěvů) a Otmara Máchy (Proverbia, Ta moravská brána, Hymnus "Cedant arma togae"). Vynikající technická úroveň hradeckého sboru zaručila perfektní provedení všech obtížných partitur, včetně obzvlášť náročného Máchova cyklu Proverbia.

Zajímavá dramaturgie koncertu a výborné výkony obou sborů připravily pražskému publiku velmi hodnotný hudební zážitek.

Lukáš Vasilek

Další recenzi na tento koncert napsal prof. Jiří Kolář pro sbor.cz a časopis Cantus. V plném znění ji najdete na www.pueri.cz.

troškova carmen v sop zaujala

Nová inscenace Bizetovy opery Carmen (premiéra 11. března), ve které se znovu vrací na pódium dvacítka kluků z koncertního sboru Pueri gaudentes, vyvolala velkou pozornost veřejnosti. Premiérové uvedení navštívilo nebyvalé množství celebrit - namátkou jmenujme premiéra V. Špidlu, ministra kultury P. Dostála, místopředsedkyni Poslanecké sněmovny M. Němcovou, první dámu L. Klausovou, šéfdirigenta FOK S. Bauda, skladatele Z. Mertu či herce J. Kačera.

Rozdílně přijaté nové nastudování Carmen pod taktovkou francouzské dirigentky Claire Lavacher a v relijním pojetí Zdeňka Trošky podrobila kritice také většina celostátních deníků a odborných hudebních časopisů. Frank Kuzník v Prague Post o Carmen píše: "Od známých úvodních not předehty přináší toto přímočaré přepychové představení vše, co Carmen přinášet má: zachycuje vznětlivou směr lásky, žárlivost a rozpolcené oddanosti, oslňuje publikum pestrým tancem a sborovým zpěvem a odráží energii hudby řízným tempem a podmanivým výkonem. Přidejte nezkrtný dětský sbor a výrazné sólisty a získáte tři hodiny vzlet-

ného a velice srozumitelného představení." Petr Veber z Hospodářských novin konstatuje, že: "přizváním filmaře a milovníka vážné hudby Zdeňka Trošky k režii Bizetovy Carmen neudělala Státní opera Praha chybu, neboť premiéra nové inscenace nabídla divadelně působivý příběh." Vlasta Reittererová z Hudebních rozhledů si všímá i výkonu našich kluků: "Snad poprvé ze všech inscenací Carmen, které znám, jsem viděla skvěle provedenou dětskou parodii výměny strání, sborem Pueri gaudentes navíc výborně zazpívanou." Dále uvádí, že: "v premiérové Carmen jednoznačně zvítězila hudba. Dirigentka Claire Lavacher vedla orchestr jistě a s jiskrou, temperamentně, s nostalgickými i drásavými tóny na patřičných místech."

V souvislosti s novým nastudováním Carmen (PG účinkují v opeře již deset let) přineslo letní vydání čtvrtletníku Státní opery Praha také profilový článek o Pueri gaudentes. Nám nezbyvá než si přát, aby za dalších deset let, až se bude třeba připravovat další nové nastudování, u této práce Pueri gaudentes opět nechyběli.

Jan Zapletal
webmaster@pueri.cz

z historie

ve třicetistupňových vedrech se natáčelo CD Sem, sem, sem, pastýři. Letní soustředění se v tradičním termínu konalo podruhé v Dolejším Těšově.

Před rokem:

Pueri 3 se v závěru března vydali na svůj víkendový zájezd do Sušice a pokračovali tak v dlouholeté tradici přátelství obou sborů. Hosté ze Sušice se představili na našem tradičním jarním koncertu na HAMU. Hlavním bodem programu byl ale čtrnáctidenní zájezd do Japonska. Ještě před odletem jsme na "Japonském koncertě" v Betlémské kapli pokřtili nově vydané CD Zkouška na koncert. Koncertní sezónu jsme uzavřeli sérií tří koncertů, které jsme uspořádali se Stockholmským chlapeckým sborem. Letní soustředění se již podruhé (a ne naposledy) konalo v oblíbených Všechlapech. **(JZ)**

Před 10 lety:

Po pravidelné dubnové Letenské voničce sbor pilně nacvičoval na svůj závěrečný koncert, který se konal v kostele sv. Rocha. Důležitý byl zejména tím, že se jednalo o první pražský celovečerní koncert Pueri gaudentes. Letní soustředění se tradičně na konci prázdnin odehrálo v novém místě - jihočeských Ondřejovicích.

Před 5 lety:

V závěru koncertní sezóny se sbor zaměřil na provedení Vivaldiho díla Gloria in D. Pražským posluchačům jsme tento barokní kus předvedli v květnu v kostele sv. Havla a v červnu v Rudolfinu, v obou případech s Piccola orchestra pod vedením Marka Valáška. Pueri 3 se v závěru května poprvé zúčastnili liberecké přehlídky přípravných sborů Malí zpěváčci. Poslední víkend před prázdninami jsme ve sboru slavili Vánoce -